

1. TYMOTEUSZA

1

2

3

4

5

6

ROZDZIAŁ 1

Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa podług rozrządzenia Boga, zbawiciela naszego, i Pana Jezusa Chrystusa, który jest nadzieja nasza,

² Tymoteuszowi, własnemu synowi w wierze, niech będzie łaska, miłosierdzie, pokój od Boga, Ojca naszego, i Chrystusa Jezusa, Pana naszego.

³ Jakom cię prosił, abyś został w Efezie, gdym szedł do Macedonii, patrzże, abyś rozkazał niektórym, żeby inaczej nie uczyli.

⁴ I nie bawili się baśniami i wywodami nieskończonemi rodzaju, które więcej sporów przynoszą, niż zbudowania Bożego, które w wierze zależy.

⁵ Lecz koniec przykazania jest miłość z czystego serca i z sumienia dobrego, i z wiary nieobłudnej.

⁶ Czego niektórzy jako celu uchybiwszy, obrócili się ku próżnomówności.

⁷ Chcąc być nauczycielami zakonu, nie rozumieją ani tego, co mówią, ani co za pewne twierdzą.

⁸ A wiemy, że dobry jest zakon, jeźliby go kto przystojnie używał,

⁹ Wiedząc to, że sprawiedliwemu nie jest zakon postanowiony, ale niesprawiedliwym i niepoddanym, niepobożnym i grzesznikom, złośliwym i nieczystym, ojcomordercom i matkomordercom, mężobójcom,

¹⁰ Wszetecznikom, samcołożnikom, ludokradcom, kłamcom, krzywoprzysiężcom, i jeźli co innego jest przeciwnego zdrowej nauce.

¹¹ Według chwalebnej Ewangelii błogosławionego Boga, która mi jest zwierzona.

¹² Przetoż dziękuję temu, który mię umocnił, Chrystusowi Jezusowi, Panu naszemu, iż mię za wiernego osądził, na usługiwanie postanowiwszy mię.

¹³ Którym pierwaj był bluźniercą i prześladowcą, i gwałtownikiem; alem miłosierdzia dostąpił, bom to z niewiedomości czynił, będąc w niewierze.

¹⁴ Lecz nader obfitowała łaska Pana naszego z wiarą i z miłością, która jest w Chrystusie Jezusie.

¹⁵ Wierna jest ta mowa i wszelkiego przyjęcia godna, iż Chrystus Jezus przyszedł na świat, aby grzeszników zbawił, z których jam jest pierwszy.

¹⁶ Alem dlatego miłosierdzia dostąpił, aby na mnie pierwszym okazał Jezus Chrystus wszelką cierpliwość na przykład tym, którzy weń uwierzyć mają ku żywotowi wiecznemu.

¹⁷ Przetoż królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu samemu mądrymu Bogu, niech będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

¹⁸ Toć rozkazanie zalecam, synu Tymoteuszu! abyś według prorocत्व, które uprzedziły o

tobie, bojował w nich on dobry bóg,

¹⁹ Mając wiarę i dobre sumienie, które niektórzy odrzuciwszy, szkodę podjęli w wierze;

²⁰ Z których jest Hymeneusz i Aleksander, którychem oddał szatanowi, aby pokarani będąc, nauczyli się nie bluźnić.

ROZDZIAŁ 2

Napominam tedy, aby przed wszystkimi rzeczami czynione były prośby, modlitwy, przyczyny i dziękowania za wszystkich ludzi;

² Za królów i za wszystkich w przełożeniu będących, abyśmy cichy i spokojny żywot wiedli we wszelkiej pobożności i uczciwości.

³ Albowiem to jest rzecz dobra i przyjemna przed Bogiem, zbawicielem naszym,

⁴ Który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i ku znajomości prawdy przyszli.

⁵ Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus.

⁶ Który dał samego siebie na okup za wszystkich, co jest świadectwem czasów jego.

⁷ Na com ja jest postanowiony za kaznodzieję i Apostoła, (prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię), za nauczyciela pogan w wierze i w prawdzie.

⁸ Chcę tedy, aby się mężowie modlili na każdym miejscu, podnosząc czyste ręce bez gniewu i bez poswarku.

⁹ Także i niewiasty, aby się ubiorem przystojnym ze wstydem i skromnością zdobiły, nie z trefionymi włosami, albo złotem, albo perłami, albo szatami kosztownymi,

¹⁰ Ale (jako przystoi niewiastom, które się ozywają do pobożności), dobrymi uczynkami.

¹¹ Niewiasta niech się uczy w milczeniu ze wszelkiem poddaństwem.

¹² Bo niewieście nie pozwalam uczyć, ani władzy mieć nad mężem, ale aby była w milczeniu.

¹³ Bo Adam pierwszy stworzony jest, potem Ewa.

¹⁴ I Adam nie był zwiedziony, ale niewiasta zwiedziona będąc, przestępstwa przyczyną była.

¹⁵ Lecz zbawiona będzie przez rodzenie dzieci, jeźliby zostały w wierze i w miłości, i w świętobliwości z miernością.

ROZDZIAŁ 3

Wierna jest ta mowa: Jeżeli kto biskupstwa żąda, dobrej pracy żąda.

² Ale biskup ma być nienaganiony, mąż jednej żony, czuły, trzeźwy, poważny, gościnny, ku nauczaniu sposobny;

³ Nie pijanica wina, nie bitny, nie sprośnego zysku chciwy, ale słuszność miłujący, nieswarliwy, niełakomy;

⁴ Który by dom swój dobrze rządził, który by dziatki miał w posłuszeństwie ze wszelką uczciwością;

⁵ (Bo jeźliby kto nie umiał swego własnego domu rządzić, jakoż pieczę będzie miał o kościele Bożym?)

⁶ Nie nowotny, aby będąc nadęty, nie wpadł w sąd potwarcy.

⁷ Musi też mieć świadectwo dobre od obcych, aby nie wpadł w hańbę i w sidło potwarcy.

- ⁸ Dyjakonowie także mają być poważni, nie dwoistego słowa, nie pijanicy wielu wina, nie chciwi sprośnego zysku,
- ⁹ Mający tajemnicę wiary w czystym sumieniu.
- ¹⁰ A ci też niech będą pierwsi doświadczeni, zatem niech służą, jeśli są bez nagany;
- ¹¹ Żony także niech mają poważne, nie potwarliwe, trzeźwe, wierne we wszystkim.
- ¹² Dyjakonowie niech będą mężami jednej żony, którzy by dziatki dobrze zarządzili i własne domy.
- ¹³ Albowiem którzy by dobrze służyli, stopień sobie dobry zjedną i wielkie bezpieczeństwo w wierze, która jest w Chrystusie Jezusie.
- ¹⁴ Toć tobie piszę, mając nadzieję, że w rychłe przyjdę do ciebie;
- ¹⁵ A jeźlibym omieszkał, abyś wiedział, jako się masz w domu Bożym sprawować, który jest kościołem Boga żywego, filarem i utwierdzeniem prawdy.
- ¹⁶ A zaprawdę wielka jest tajemnica pobożności, że Bóg objawiony jest w ciele, usprawiedliwiony jest w duchu, widziany jest od Aniołów, kazany jest poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty jest w górę do chwały.

ROZDZIAŁ 4

- A** Duch jawnie mówi, iż w ostateczne czasy odstaną niektórzy od wiary, słuchając duchów zwodzących i nauk dyjabelskich,
- ² W obłudzie kłamstwo mówiących i piętnowane mających sumienie swoje,
- ³ Zabraniających wstępować w małżeństwo, rozkazujących wstrzymywać się od pokarmów, które Bóg stworzył ku przyjmowaniu z dziękowaniem wiernym i tym, którzy poznali prawdę.
- ⁴ Bo wszelkie stworzenie Boże dobre jest, a nic nie ma być odrzuconem, co z dziękowaniem bywa przyjmowane;
- ⁵ Albowiem poświęcone bywa przez słowo Boże i przez modlitwę.
- ⁶ To przekładając braciom, będziesz dobrym sługą Chrystusa Jezusa, wychowanym w słowach wiary i nauki dobrej, którejś naśladował.
- ⁷ A świeckich i babich baśni chroń się; ale się ćwicz w pobożności.
- ⁸ Albowiem cielesne ćwiczenie mało jest pożyteczne; lecz pobożność do wszystkiego jest pożyteczna, mając obietnicę żywota teraźniejszego i przyszłego.
- ⁹ Wierna to jest mowa i wszelkiego przyjęcia godna.
- ¹⁰ Albowiem przeto też pracujemy i łzeni bywamy, że nadzieję mamy w Bogu żywym, który jest zbawicielem wszystkich ludzi, a najwięcej wiernych.
- ¹¹ To przykazuj i tego nauczaj.
- ¹² Żaden młodością twoją niech nie gardzi; ale bądź przykładem wiernych w mowie, w obcowaniu, w miłości, w duchu, w wierze, w czystości.
- ¹³ Póki nie przyjdę, pilnuj czytania, napominania i nauki.
- ¹⁴ Nie zaniedbuj daru Bożego, który w tobie jest, który dany jest przez prorokowanie z włożeniem rąk starszych.
- ¹⁵ O tem rozmyślaj, tem się zabawiaj, aby postępek twój jawny był wszystkim.
- ¹⁶ Pilnuj samego siebie i nauczania, trwaj w tych rzeczach; bo to czyniąc, i samego siebie zbawisz, i tych, którzy cię słuchają.

ROZDZIAŁ 5

Starszemu nie łąj, ale jako ojca napominaj, młodszych jako braci,

² Starsze niewiasty jako matki, młodsze jako siostry, ze wszelaką czystością.

³ Wdowy miej w uczciwości, które prawdziwie są wdowami.

⁴ A jeżeli która wdowa dzieci albo wnuczeta ma, niech się uczą pierwszej przeciwko domowi własnemu być pobożnymi i wzajem oddawać rodzicom; albowiem to jest rzecz chwalebna i przyjemna przed obliczem Bożem.

⁵ A która jest prawdziwie wdowa i osierociała, ma nadzieję w Bogu i trwa w prośbach i w modlitwach w nocy i we dnie.

⁶ Ale która w rozkoszach żyje, ta żyjąc umarłą jest.

⁷ To tedy rozkazuj, żeby były nienaganione.

⁸ A jeżeli kto o swoich, a najwięcej o domowych starania nie ma, wiary się zaprzął i gorszy jest niż niewierny.

⁹ Wdowa niech będzie obrana, która by nie miała mniej niż sześćdziesiąt lat, która była żoną jednego męża,

¹⁰ Mająca świadectwo w dobrych uczynkach, jeżeli dzieci wychowała, jeżeli gości przyjmowała, jeżeli świętych nogi umywała, jeżeli utrapionych wspomagała, jeżeli każdego uczynku dobrego naśladowała.

¹¹ Wdów zasię młodszych chroń się; bo gdyby się zbestwiły przeciw Chrystusowi, chcą za męż iść,

¹² Mając osądzenie, iż pierwszą wiarę odrzuciły;

¹³ Owszem też próżnując uczą się chodzić od domu do domu; a nie tylko są próżnujące, ale też świegotliwe, niepotrzebnymi rzeczami się bawiące, mówiąc, co nie przystoi.

¹⁴ Chcę tedy, aby młodsze szły za męż, dzieci rodziły, gospodyniami były; przeciwnikowi żadnej przyczyny nie dawały ku obmowisku;

¹⁵ Albowiem się już niektóre obróciły za szatanem.

¹⁶ Przetoż, jeżeli który wierny albo która wierna ma wdowy, niechże je opatruje, a niech zbór nie będzie obciążony, aby tym, które są prawdziwie wdowami, starczyło.

¹⁷ Starsi, którzy się w przełożeniu dobrze sprawują, niech będą mieni za godnych dwójakiej czci, a zwłaszcza ci, którzy pracują w słowie i w nauce.

¹⁸ Albowiem Pismo mówi: Wołowi młóćącemu nie zawiążesz gęby; i: Godzien jest robotnik zapłaty swojej.

¹⁹ Przeciwko starszemu nie przyjmuj skargi, chyba za dwoma albo trzema świadkami.

²⁰ A tych, którzy grzeszą, strofuj przed wszystkimi, aby i drudzy bojaźń mieli.

²¹ Oświadczam się przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, i przed Anioły wybranymi, abyś tych rzeczy przestrzegał, w osobach nie brakując, nic nie czyniąc z przychylności.

²² Ręk z prędką na nikogo nie wkładaj, ani bądź uczestnikiem cudzych grzechów: samego siebie czystym zachowaj.

²³ Samej wody więcej nie pijaj, ale używaj po trosze wina dla żołądka twego i częstych chorób twoich.

²⁴ Grzechy niektórych ludzi przedtem są jawne i uprzedzają na sąd, a za niektórymi idą pozad.

²⁵ Także też dobre uczynki przedtem są jawne; ale które są insze, utaić się nie mogą.

ROZDZIAŁ 6

Którykolwiek służy się pod jarzmem, niech rozumieją panów swych godnych być wszelakiej czci, aby imię Boże i nauka nie była bluźniona.

² A którzy mają panów wiernych, niech nimi nie gardzą, dlatego iż są braćmi, ale tem raczej niech służą, iż są wierni i mili, dobrodziejstwa Bożego uczestnicy. Tego nauczaj i do tego upominaj.

³ Jeżeli kto inaczej uczy, a nie przystępuje do zdrowych mów Pana naszego, Jezusa Chrystusa, i do tej nauki, która jest według pobożności,

⁴ Taki nadęty jest i nic nie umie, ale szaleje około gadek i sporów o słowa, z których pochodzi zazdrość, swar, złorzeczenia, złe podejrzenia,

⁵ Przewrotne ćwiczenia ludzi umysłu skażonego i którzy pozbawieni są prawdy, którzy rozumieją, że pobożność jest zyskiem cielesnym; odstępże od takich.

⁶ A jestci wielki zysk pobożność z przestawianiem na swem;

⁷ Albowiem niceśmy nie przynieśli na ten świat, bez pochyby że też wynieść nic nie możemy;

⁸ Ale mając żywność i odzienie, na tem przestawać mamy.

⁹ Bo którzy chcą bogatymi być, wpadają w pokuszenie i w sidło, i w wiele głupich i szkodliwych pożądliwości, które pogrążają ludzi na zatracenie i zginienie.

¹⁰ Albowiem korzeń wszystkiego złego jest miłość pieniędzy, których niektórzy pragnąc, pobłądzili od wiary i poprzebijali się wieloma boleściami.

¹¹ Ale ty, człowiecze Boży! chroń się takich rzeczy, a naśladowuj sprawiedliwości, pobożności, wiary, miłości, cierpliwości, cichości.

¹² Bojuj on dobry bój wiary, chwyć się żywota wiecznego, do któregoś też powołany, i wyznałeś dobre wyznanie przed wieloma świadkami.

¹³ Rozkazuję ci przed Bogiem, który wszystko ożywia i przed Chrystusem Jezusem, który oświadczył przed Ponckim Piłatem dobre wyznanie,

¹⁴ Abyś zachował to przykazanie, będąc bez zmazy, bez nagany, aż do objawienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa,

¹⁵ Które czasów swoich okaże on błogosławiony i sam możny król królujących i Pan panujących;

¹⁶ Który sam ma nieśmiertelność i mieszka w światłości nieprzystępnej, którego nie widział żaden z ludzi, ani widzieć może; któremu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen.

¹⁷ Bogaczom w tym terażniejszym wieku rozkaż, aby nie byli wysokomyślnymi, ani nadziei pokładali w bogactwie niepewnem, ale w Bogu żywym, który nam wszystkiego obficie ku używaniu dodaje:

¹⁸ Aby innym dobrze czynili, w uczynki dobre bogatymi byli, radzi dawali, a radzi udzielali,

¹⁹ Skarbiąc sami sobie grunt dobry na przyszły czas, aby otrzymali żywot wieczny.

²⁰ O Tymoteuszu! strzeż tego, czegoś się powierzono, a brzydź się świecką próżnomównością i sprzeczaniami około fałszywie nazwanej umiejętności,

²¹ Którą się niektórzy szczyjąc z strony wiary, celu uchybili. Łaska niech będzie z tobą. Amen.